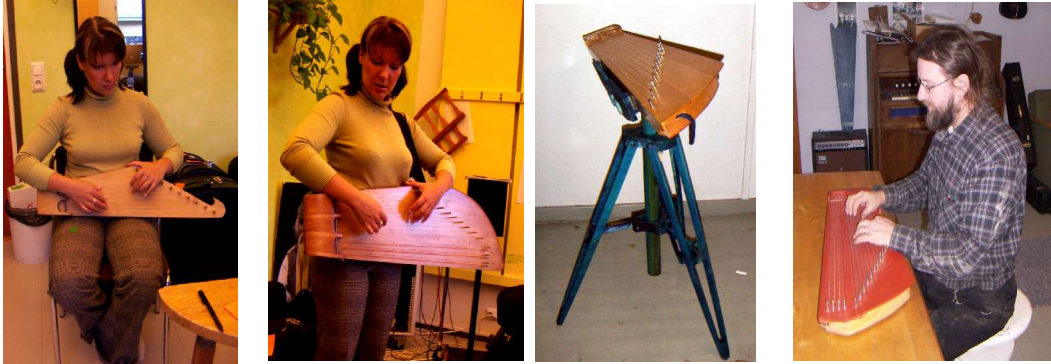

Kuinka kanteletta pidetään?

Sylissä,

hihnassa,

soittotolpassa,

pöydällä

Kantele sylissä

Paras tapa pitää kannelta sylissä on kuvan mukainen, kanteleen kansi lähes pystytasossa. Kädet saavat **tuen**, vasen käsi ponnin laidasta ja oikea käsi viritystapeista (lavaton kantele, kuvassa) tai lavan reunasta (lapakanteleet, seisomakuvassa).

Oikea soittoasento lähtee koko kehon oikeasta ja rentoutuneesta asennosta. Sitä varten tulee tuolin olla oikean korkuinen, ei mihinkään viettävä vaan suorassa, selkänoja ei saa haitata. Pitää istua selkä suorana, hartiat samalla korkeudella ja rentoina. Kyynärvarsien paino voi olla kanteleen päällä. Hartiat eivät ole käsien kannattelemat, vaan päinvastoin.

Käsille etsitään asennot, joissa edellämainitut ehdot täyttyvät, ja lisäksi kielistö on mukavasti tavoitettavissa. Kun soittokohtaa vaihdetaan esim. äänensävyyn muuttamiseksi, tuentakohdat muuttuvat. Välillä voi tuki jäädä poisikin, mutta yleisesti ottaen tukea käytetään.

Kantele hihnassa

Yleinen yhden hihnan systeemi on sivun yläreunan kuvassa. Hihnan kanssa soitetaan seisten, ja hihna kulkee kanteleen viritystappipästä vasemman hartian yli selkää pitkin kanteleen ponsipäähän. Hihnan pituus säädetään niin, että käden saavat sopivan tuen

soitantaan, mutta käsien painoa, saati hartioita, ei lasketa kanteleen (ja hinnan) varaan.

Hinnan kanssa soittaessa pitää seista suorassa, eikä ole mieltä yrittää kurkkia koko aikaa sormia ja kanteleen kieliä. Kanteleen kansi on jokseenkin pystytasossa. Etsi hyvää asentoa ison peilin edessä.

Kanteleen ja käsivarsien suhde tulee olla sellainen, etteivät ranteet mene liikaa mutkalle. Katso kuvaa!

Kantele ja kaksi hihnaa

Osa soittajista ei pidä siitä, että hinnakanteleen kansi on pystytasossa. Varsinkin näppäilysoitto koetaan vaikeaksi. Kahdella hinnalla voidaan saada kantele tukevasti myös vinoon:

Kaksi hihnaa kiinnitetään kanteleen päihin, siitä ne kulkevat hartioiden yli, risteävät selän takana ja tulevat vartaloa myöten kanteleen yläreunaan, n. 35 cm etäisyydellä toisistaan. Kummankin hihnan pituus on säädettävissä.

Kahden hihnan avulla kantele säätyy pystysuorasta vaakatasoon ja ylikin yksinkertaisesta niin, että otetaan kiinni kanteleen päistä ja käännetään. Hihnojen kitka kantajaa vasten riittää säilyttämään asennon.

Soittotolppa

Soittotolppa on uudehko idea kanteleen pitoon. Sitä ovat edeltäneet erilaiset isojen kanteleiden soittopöydät, joista etevimmät mallit ovat olleet kallistettavia ja korkeudeltaan säädettäviä. Valitettavasti niitäkään ei juuri ole saatavilla (2006).

Soittotolpan idea on se, että kanteleen saisi juuri mukavimpaan asentoon. Sen saa siis kansi vaakasuoraan, kallistuksen eteen tai taakse, kansi pystysuoraan, ja eri korkeuksille soittajan ja soittotavan mukaan. Samalla se on keveämpi kuin hyväkään soittopöytä, koska turha puutavara on jätetty pois. Silti soittotolppa voidaan tehdä keveämmäksi tai vankemmaksi. Toistaiseksi Soitinrakentajat ovat tehneet mallia, joka sopii kanteleille viisikielisestä tikkukanteleeseen.

Tukeva nuottitelinen ”väärinpäin” voi toimia soittotolppana, ja sillä' saa käösityksen siitä, miltä se tuntuisi soittaa. Tähän astiset mallit ovat olleet rumpusetin raskaaseen peltitelineseen asennettu malli ja kokonaan puusta tehty kolmijalka. Tuote on kehittelyn alla, eikä vielä sarjavalmistuksessa. Metallitolppa painaa 4 kg, puinen 1,2 kg. Molemmat ovat kokon taitettavia.

Soittopöytä

Isojen kanteleiden ja koneistokanteleiden soittajat ovat kauan käyttäneet kanteleelle tehtyjä, kasattavia pöytiä, soittopöytiä. Niiden etu tavalliseen pöytään nähden on pienempi koko ja se, että soittaja voi olla varma, millä korkeudella soitin tulee olemaan. Kolmijalkaisia, vain kanteleen laajuisia pöytiä mahtuu ryhmäsoitossa enemmän lavalle.